

[Foged.]

fortsætter tinget behandlingen af forslag til lov om ændring af lov om skattefri afskrivninger m. v.“

Som yderligere begrundelse for dette forslag om motiveret dagsorden vil jeg gerne fremføre, at vi finder, at reglen i den givne situation med valutaunderskud netop vil medvirke til, at valutaunderskuddet forøges — ud fra den betragtning, at når man tvinger en afskrivningsprocent ned til 30, vil visse erhvervsdrivende forøge deres lagre og derved trække yderligere på valuta-balancen. Samtidig finder vi en nedsættelse fra 35 til 30 pct. urimelig, fordi den vil bringe adskillige tusinde kroner ind som en skattepligtig indtægt, vedkommende skatteyder ikke har kunnet forudse. Med disse to begrundelser ønsker vi, at de 35 pct. fortsat fastholdes. Som en tredje begrundelse finder vi, at alle afskrivningsregler i videst muligt omfang bør være permanente.

Første næstformand (From): Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Hagen Hagensen: Det har under udvalgsarbejdet formet sig sådan, at vi i vort parti, der oprindeligt ikke mente at kunne gå ind for lovforslaget, nu kan tiltræde det, således som det er blevet ændret. Jeg skal kort herom sige, at det er lykkedes at bevare afskrivningsprocenten for bilerne og få forenklet administrationen, således at der ikke skal føres en særskilt konto for hver enkelt gruppe; kun i ganske særlige tilfælde bliver der tale herom. Også reglerne for udførte forbedringer på visse biler med blandet brug er blevet gjort smidigere.

Jeg er personlig af den mening, at man kunne have nået dette på en anden måde, så vi slet ikke havde behøvet at foretage ændringer i afskrivningsloven. Det har jeg nærmere redegjort for ved første behandling, og jeg skal blot sige, at når vi nu får sådanne lovregler, mener jeg også, at man for de biler, der indkøbes til brug i offentlig tjeneste, må vise den samme tilbageholdenhed, som man nu pålægger andre. Ganske vist er det ikke ved lov forbudt at anskaffe biler, der er dyrere end 35.000 kr.; men

det kan dog alligevel siges, at det ville være klædeligt, om man også til offentligt brug holdt sig inden for de samme normer, som man finder det rimeligt at erhvervslivet holder sig inden for. Jeg har også forstået på den højtærede finansminister, at han for sit vedkommende vil være indstillet herpå.

Der er en enkelt skønhedsfejl i lovforslaget. Det ærede medlem hr. Foged har allerede berørt den, og det er et spørgsmål, vi har drøftet under udvalgsbehandlingen, men altså ikke fået klaret helt op endnu. Det drejer sig om lovens tilbagevirkende kraft til den 1. januar i år. Også jeg skal henstille, at man søger dette spørgsmål klaret mellem anden og tredje behandling.

Hvad angår de foreslåede ændringer vedrørende afskrivning på visse bygninger, har det jo været således, at når den oprindelig anslåede levealder var løbet ud eller der i hvert fald kun var et kort åremål tilbage og bygningen så solgtes på ny, har man ment det rimeligt at ændre reglerne for afskrivning heraf. Jeg ville mene, det havde været rimeligst, om man havde ventet på, at afskrivningsudvalget havde behandlet disse forhold, og jeg vil da bede om, at man sørger for, at afskrivningsudvalget bliver sat i gang med at forsøge at få spørgsmålet vedrørende afskrivningsgrundlaget for driftsbygninger — herunder både dem, der anvendes til fabrik, butikker, værksteder og lagre — taget med ind i overvejelserne. Det, der er særlig grund til at hæfte sig ved, er landbrugets driftsbygninger. De har i øjeblikket en anslået levealder på 80 år. Denne levealder er sikkert alt for lang, den er sikkert ganske ude af trit med den intensive brug, der gøres af bygninger, der er opført af et lettere materiale end det, man tidligere anvendte. Dette bevirker, at man må se at gøre denne afskrivningsperiode meget kortere. Jeg håber, at der vil fremkomme positive forslag om en sådan forkortet anslået levealder for en række driftsbygninger både inden for landbruget og andetsteds. Under de givne forhold, hvor lovforslaget er blevet ændret derhen, at man i stedet for de foreslåede 20 år går over til 15 år — i stedet for den nugældende lovs 10 år — for afskrivning af bygninger, hvis anslåede levealder er gået til ende, vil vi dog kunne tilslutte os dette.